

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

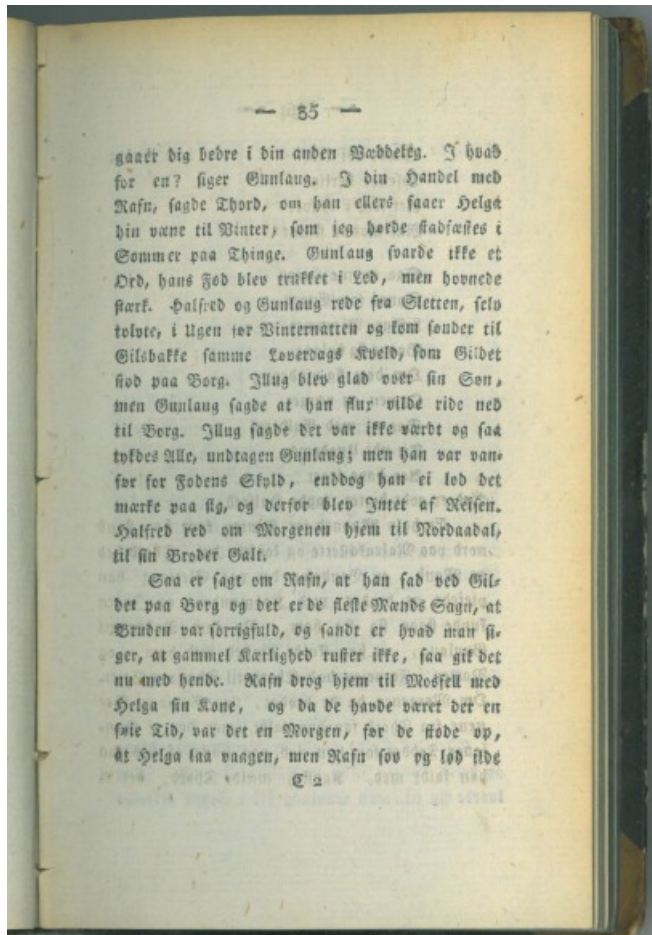
Titel: Udrag fra Saga. Nytaarsgave for 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 35. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1811_171-txt-shoot-idm1760/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

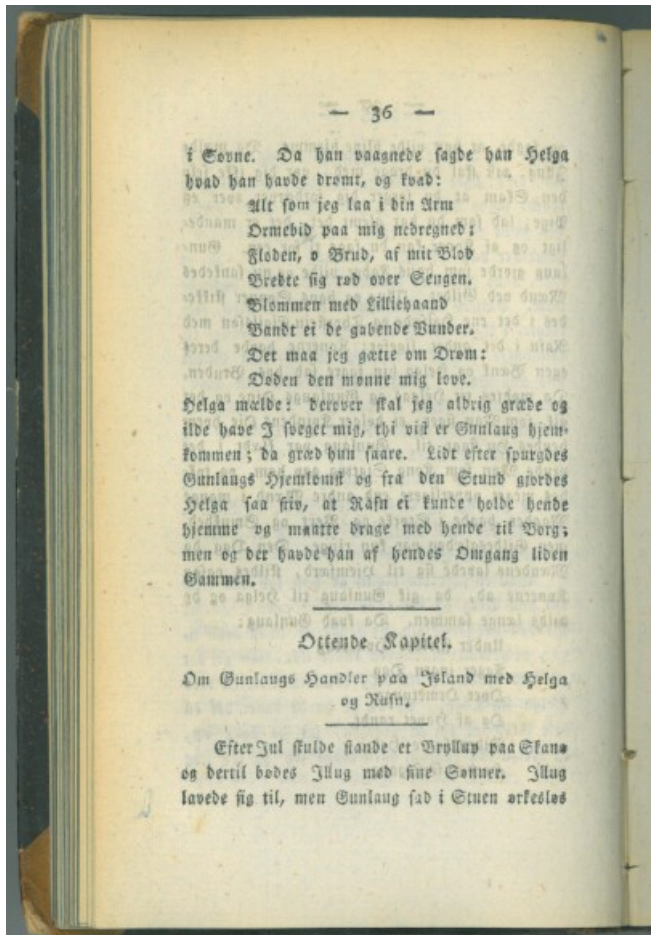
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

gaaet dig bedre i din anden Bøddel. I hvad for en? siger Gunnar. I din Handel med Rask, sagde Thord, om han ellers faaer Helga hin vane til Vinter, som jeg herde skidtes i Sommer paa Thing. Gunnar soarde ikke et Ord, hans Fod blev træffet i Led, men bovnede stærk. Hjalfred og Gunnar rede fra Eletten, selv tolvte, i ligen for Vinternatten og kom sender til Silbakke samme Loverdags Kveld, som Sildet stod paa Berg. Illug blev glad over sin Son, men Gunnar sagde at han skulde ride ned til Berg. Illug sagde det var ikke værdt og saa tofdes Alle, undtagen Gunnar; men han var vanser for Fodens Skuld, enddog han ei lod det marke paa sig, og derfor blev Intet af Reisen. Hjalfred red om Morgenen hjem til Nordadal, til sin Broder Galt.

Saa er sagt om Rask, at han sad ved Sildet paa Berg og det er de fleste Mænds Sagn, at Bruden var forrigfuld, og sandt er hvad man siger, at gammel Kærlighed rustes ikke, saa gif det nu med hende. Rask drog hjem til Mosfell med Helga sin Kone, og da de havde været der en stue Tid, var det en Morgen, for de stode op, at Helga saa vaagen, men Rask sov og lod hende

i Soone. Da han vaagnede sagde han Helga hvad han havde drømt, og load:

Alle som jeg saa i din Arm
Demebid paa mig nedregnet;
Floden, o Brud, af mit Blod
Bredte sig rød over Søengen,
Blommen med Lillehaand
Vandt ei de gabende Bunder.
Det maa jeg gætte om Drøm:
Døden den monne mig love.

Helga mælte: Derover skal jeg aldrig græde og ilde have I sveget mig, thi vi er Gunnar hjemkommen; da græd hun saare. Lidt efter spurgtes Gunnars Hjemkomst og fra den Grund gjordes Helga saa frid, at Rask ei kunde holde hende hjemme og maatte drage med hende til Berg; men og der haade han af hendes Dørgang siden Sammen.

Ottende Kapitel.

Om Gunnars Handel paa Island med Helga og Rask.

Efter Jul skulde staae et Bryllup paa Skans og dertil bedes Illug med sine Søner. Illug lauede sig til, men Gunnar sad i Suen arkesløs